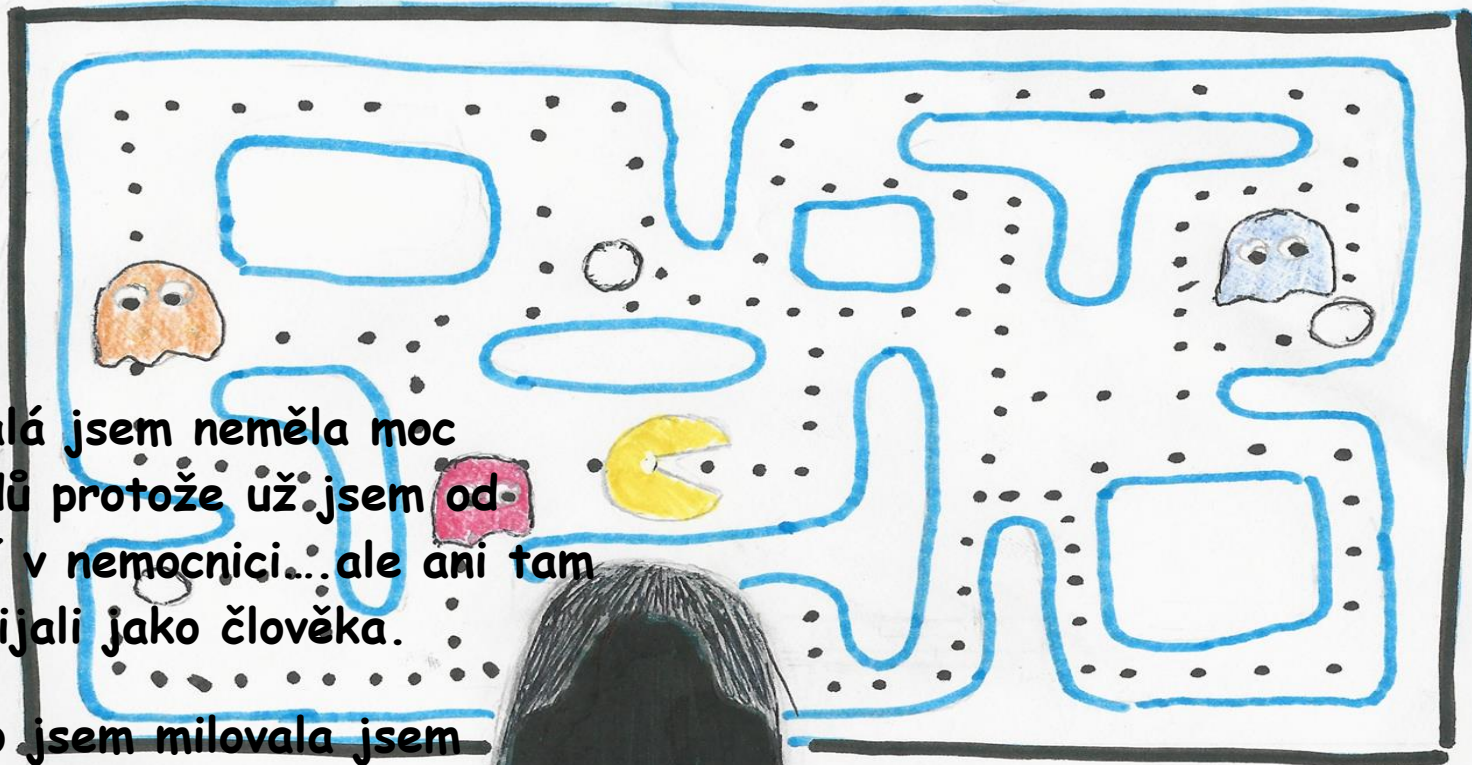

Let's
play

Vytvořili: Carolina B.
Jana V.

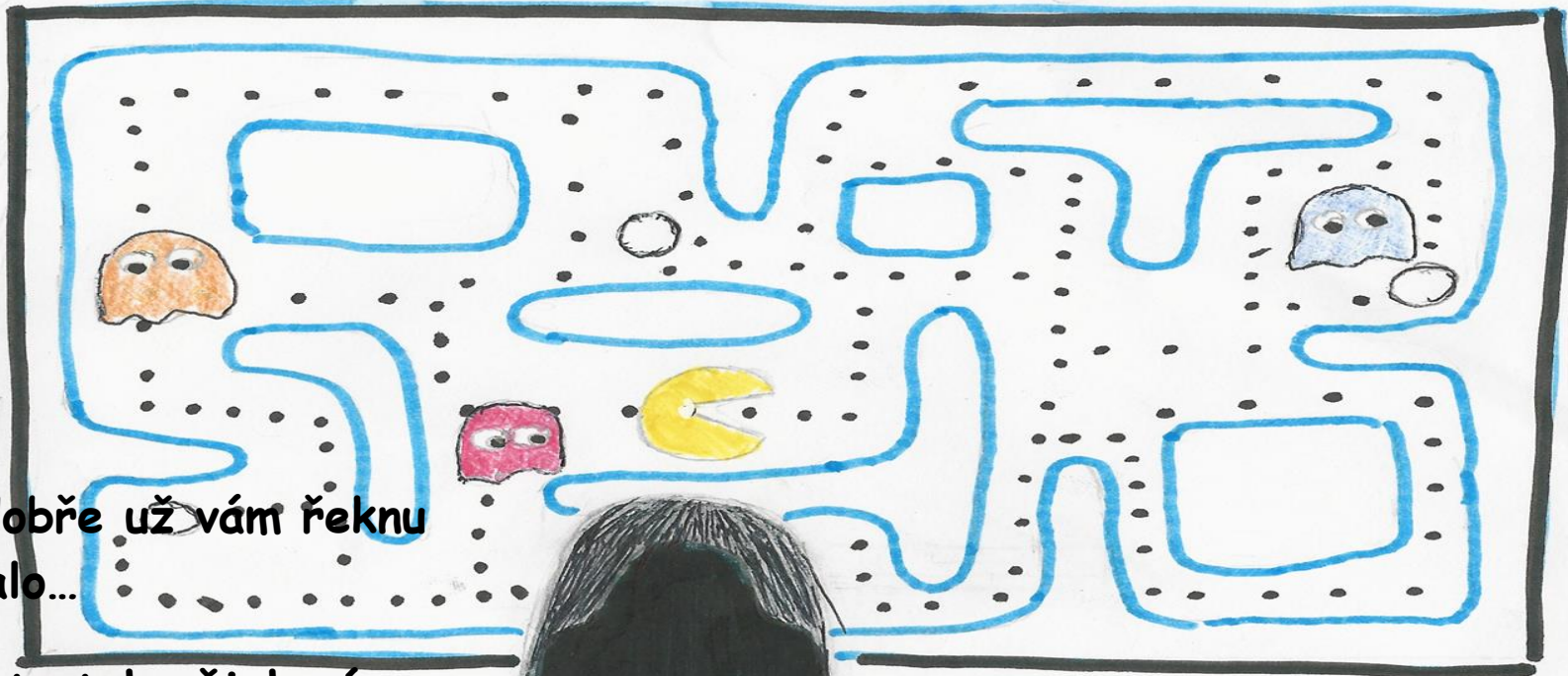

Jako malá jsem neměla moc kamarádů protože už jsem od narození v nemocnici... ale ani tam mě nepřijali jako člověka.

Ale zato jsem milovala jsem videohry a moderní technologii.

Ze všeho nejvíce jsem milovala moji televizi kterou jsem dostala k narozeninám

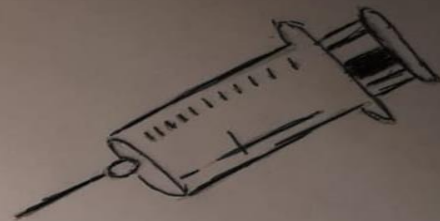
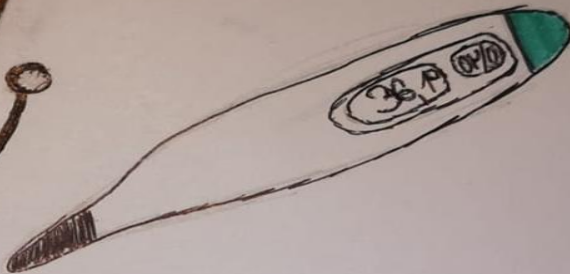

Dobře, dobře už vám řeknu
co se stalo...

Stalo se to tak nějak ráno,

byla jsem zase ve svém
pokoji (jak jinak) a zase
jsem hrála moji oblíbenou
hru " PAC-MAN " .

A takhle to dopadlo....

„Joou už jsem zas na prvním místě, ale pořád se to mění.“

Najednou ke mě přišla zdravotní sestra a řekla mi: „Promiň ale asi tu budeš dýl než jsme čekali.“

„No jasně jak jinak“ dpovím „Jako by se to nedělo každý rok“

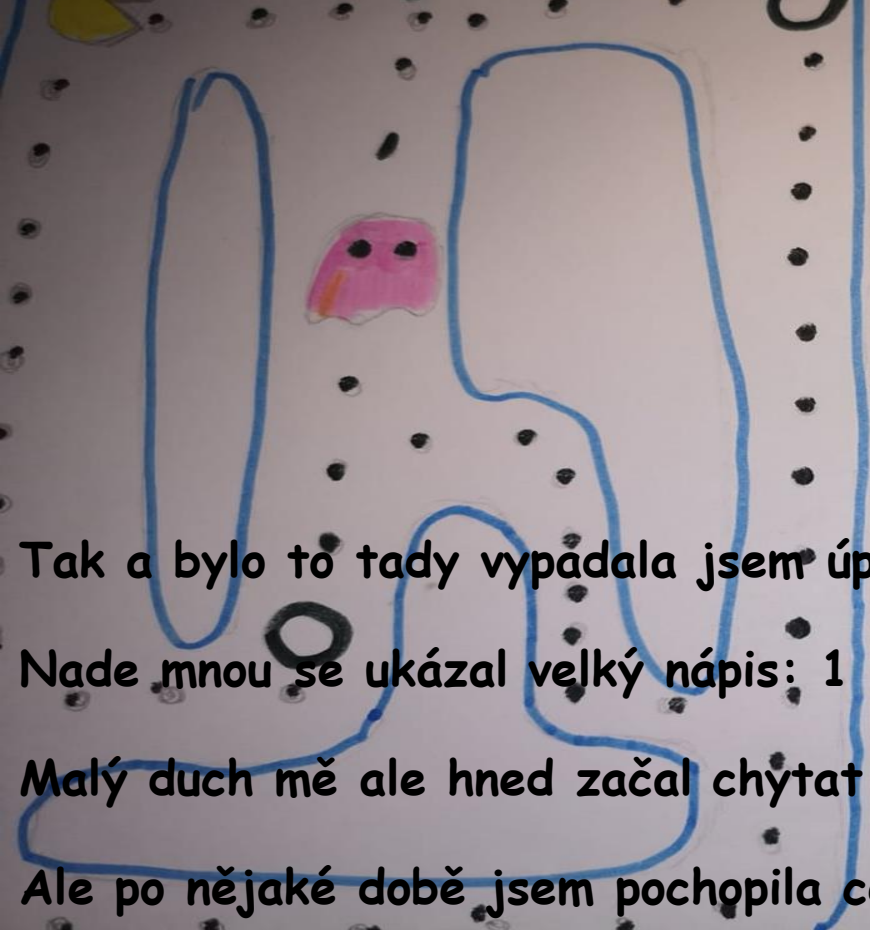

Ještě do večera jsem pořád hrála hry, když vtom se stalo něco neuvěřitelného...

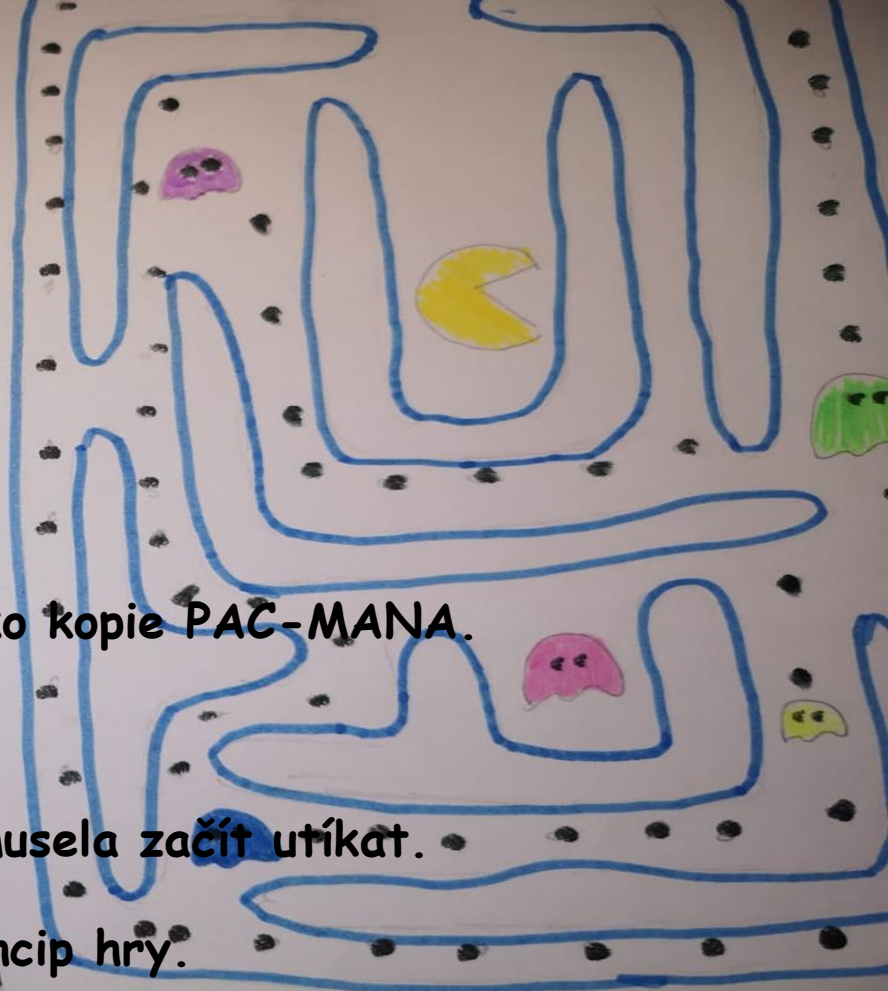
Moje nejoblíbenější hra "PAC-MAN" mě začala pohlcovat.

Vím že to zní divně ale úplně jsem se začala rozpadat

1 LEVEL

50 LEVEL

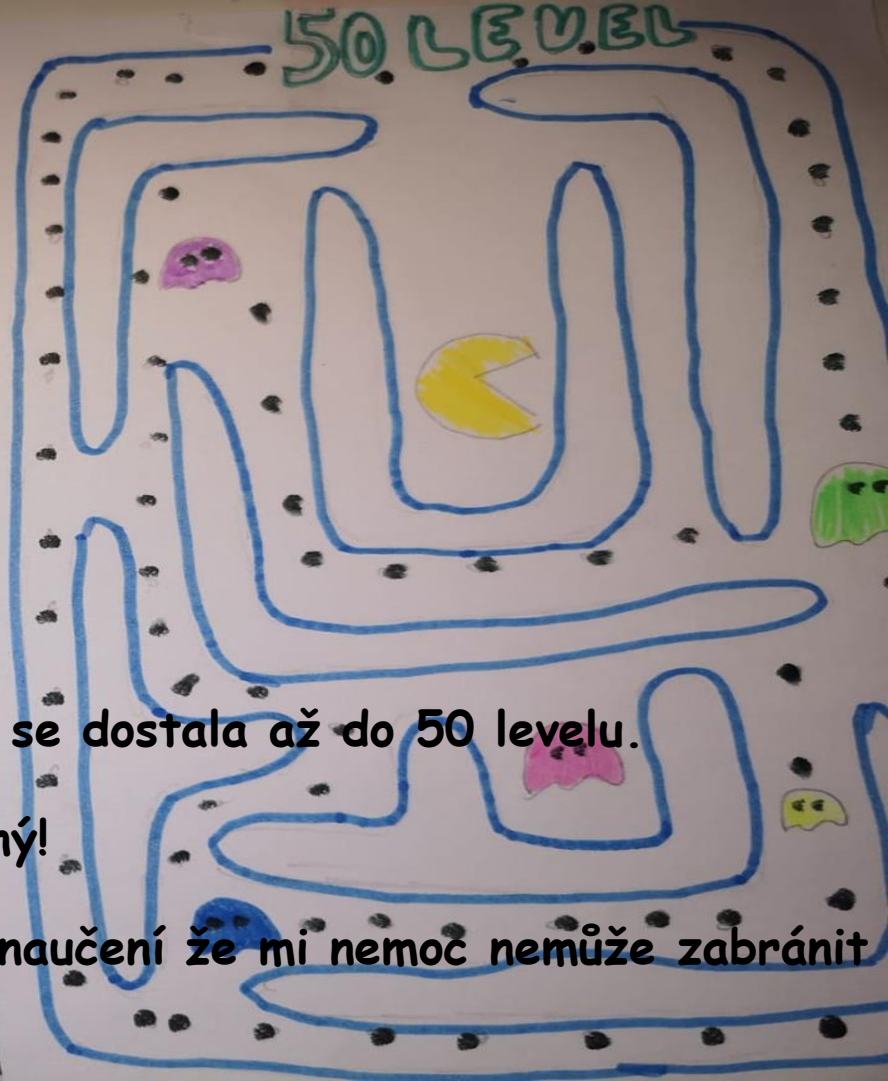
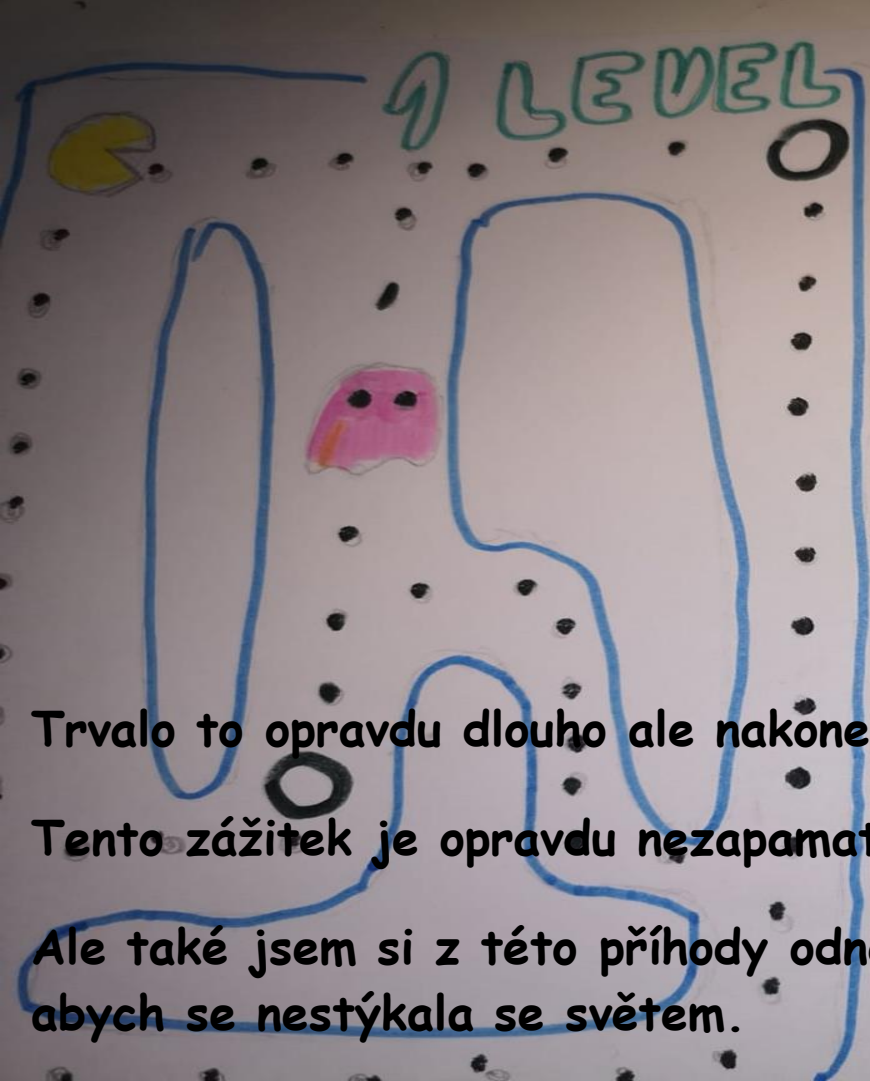

Tak a bylo to tady vypadala jsem úplně jako kopie PAC-MANA.

Nade mnou se ukázal velký nápis: 1 LEVEL.

Malý duch mě ale hned začal chytat a já musela začít utíkat.

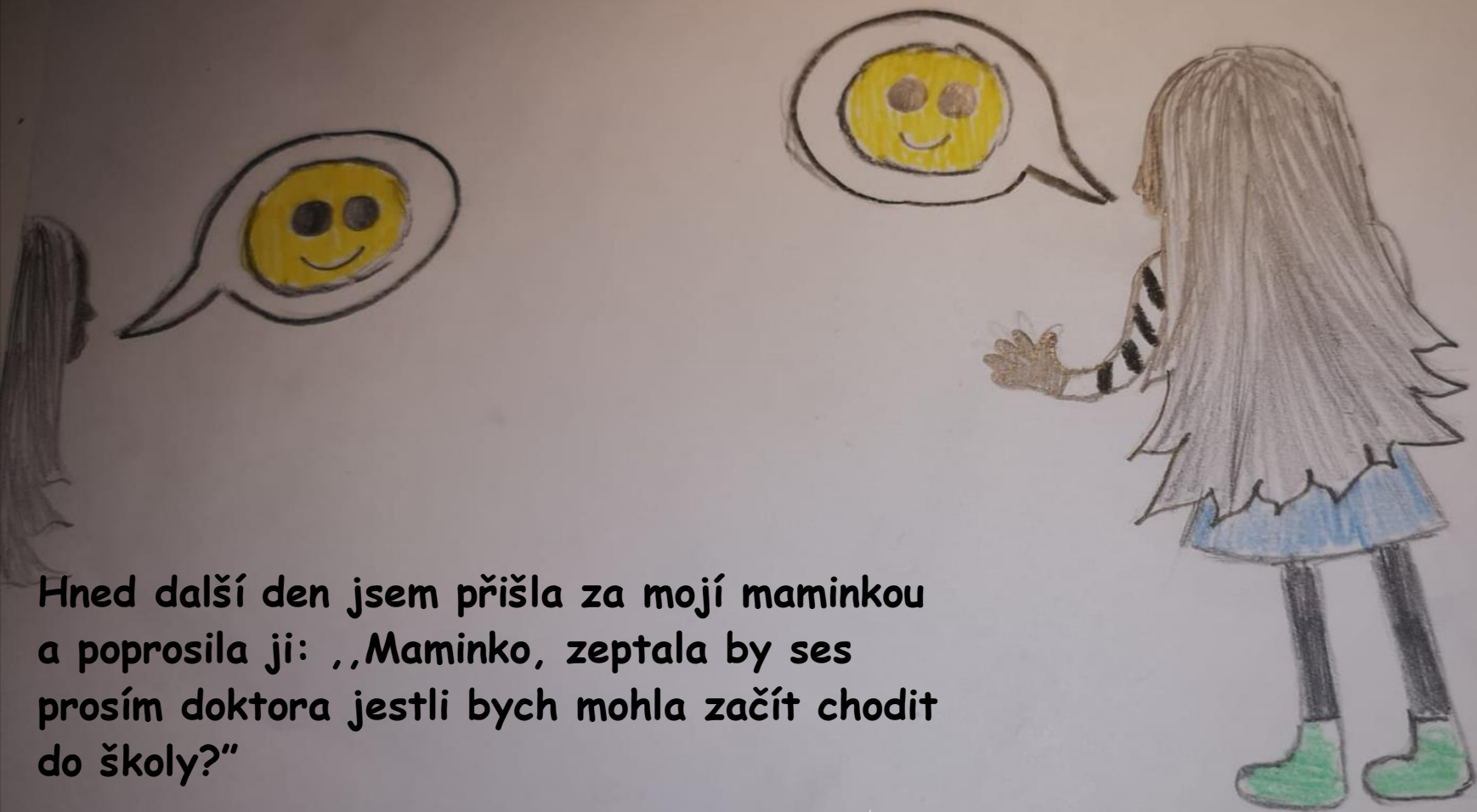
Ale po nějaké době jsem pochopila celý princip hry.

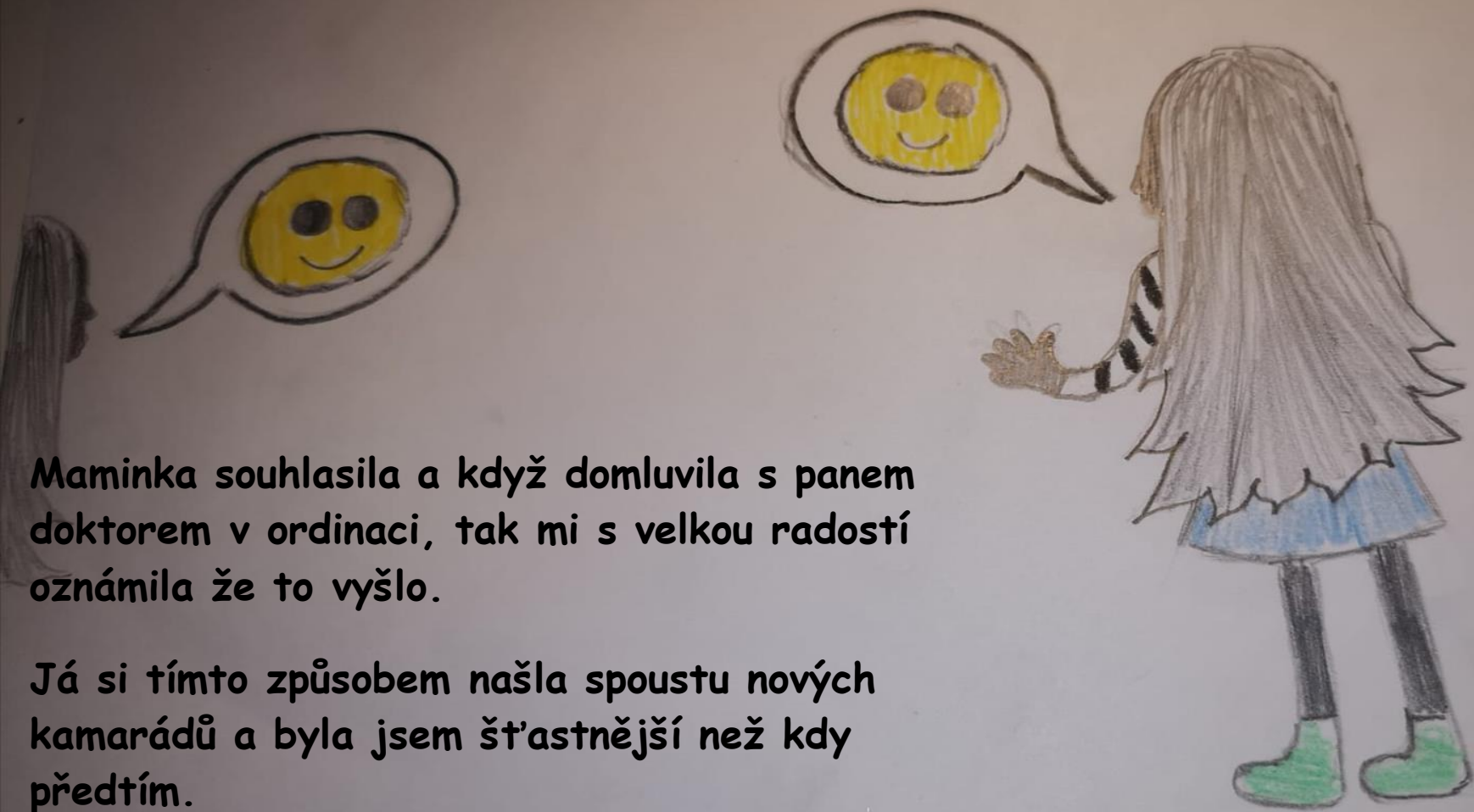
Trvalo to opravdu dlouho ale nakonec jsem se dostala až do 50 levelu.

Tento zážitek je opravdu nezapamatovatelný!

Ale také jsem si z této příhody odnesla ponaučení že mi nemoc nemůže zabránit abych se nestýkala se světem.

Hned další den jsem přišla za mojí maminkou a poprosila ji: „Maminko, zeptala by ses prosím doktora jestli bych mohla začít chodit do školy?“

Maminka souhlasila a když domluvila s panem doktorem v ordinaci, tak mi s velkou radostí oznámila že to vyšlo.

Já si tímto způsobem našla spoustu nových kamarádů a byla jsem šťastnější než kdy předtím.

KONEC

DĚKUJEME ZA POZORNOST